

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

I. (XVIII.)
ÉVFOLYAM
30. SZÁM

2006. december 30.

**“A PÁRT LEGYEN BÜSZKE
AZOKRA, AKIK SOK PÉNZZEL
TÁMOGATNAK MINKET...”**

**INTERJÚ KARACS LAJOSNÉVAL,
A PÁRT ALELNÖKÉVEL**

BAL SZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNAK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEM ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

IGAZSÁGTALANSÁG, KÖZÖMBŐSSÉG, NEMZETÁRULÁS

Nem sok örömet tartogat az MSZP februárra összehívott kongresszusa. Legalább is többségünknek. Biztos sokan szép farsangi ajándékként élik majd meg, Gyurcsány úr már nemcsak kancellár lesz, de a párt vezére is. A döntés mögött szinte biztosan meghúzódó ellentéteteket nem érdemes találgatni. Ha komolyak, úgy is kiderülnek. Semmi jót nem ígér a kongresszusi vitaanyag sem, ami az "Igazságosság, szolidaritás, nemzet. A Magyar Szocialista Párt politikai stratégiája 2007-2009" címet kapta. A cím rossz. Az anyag nem erről szól. Arról szól, hogy az MSZP bizony bevezeti a fizetett egészségügyet, a tandíjat, megszünteti az Intercity vonatokat, emeli a gáz árát, abszolúte nem törődik a nemzeti érdekekkel. Lenne egy javaslatom. Legyen az anyag címe: igazságtalanság, közömbösség, nemzetárulás. Ez sem szép, de legalább pontos.

VIGYÁZAT! SZOCIALISTA CSÚSZTATÁS!

"A Magyar Szocialista Párt történelmi feladatot vállalt magára...felépíteni a 21. századi korszerű Magyarországot, és ezzel párhuzamosan olyan új, modern politikát megvalósítani, amely nemcsak megőrzi

hanem meg is erősíti a parlamentáris demokráciát hazánkban." Ha nem vagyunk elég éberek, két súlyos csúsztatást is bevehetünk. Kezdjük a kisebbikkel! Tudom, hogy Gyurcsány úr nem örül neki, de ne reménykedjen: a 21. századi Magyarországot nem az MSZP fogja felépíteni. Még akkor sem, ha a véletlenek szerencsétlen és nem kívánatos egybeesése folytán triplázná a kormányzási idejét. Ehhez sok kormány, és főleg az emberek erőfeszítése kell.

Abban pedig teljesen biztos vagyok, hogy a század végére, sőt talán előbb is, Magyarország nem olyan lesz, mint amilyennek a szocialista tőkés és tőkés szocialisták gondolják, hanem olyan, amilyennek mi álmodjuk: önálló, független, szocialista ország!

KI FENYEGETI A DEMOKRÁCIÁT?

A másik csúsztatás súlyosabb. Ha védeni akarják a demokráciát, akkor valaki meg akarja semmisíteni. De kicsoda? Bush egyszerűen ráfogta a terroristákra. Igen ám, de nálunk nincsenek terroristák. Itt a válasz: "Kijelenthetjük azonban, hogy a nagyobbik ellenzéki párt vezérének októberi kormánybuktató politikai puccskísérlete kudarcot vallott." Ezek szerint Orbántól kell védeni a demokráciát, mert ő puccsista. A puccs viszont nem más, mint szervezkedés a fennálló államrend megdöntésére. Orbán Viktorról sok mindent el lehet mondani, de azt nem,

hogy puccsista. Még az is igaz, hogy a parlamenti eszközök mellett használnak nem parlamenti eszközöket is. Orbán azonban nem fenyegeti a demokratikus rendet. Ha másért nem, hát azért, mert az EU ezért kitagadná. A Fidesznek sok mindent megengedne az Európai Néppárt, de azt nem, hogy ne választáson jusson hatalomra.

A "SZOLIDARITÁS PÁRTJA" ÉS VIZITDÍJ

Azt kéne nekünk, a társadalom normális felének elhinni, hogy az MSZP nagyon baloldali, nagyon szociális, a kormány pedig merő szükségszerűségből emelte fel a gáz árát, a villamosjegy árát, és vezette be a vizitdíjat. A szocik dilije, hogy a politika jó, csak a kommunikáció a rossz. A valóság az, hogy az MSZP a tőkés rendszer korszerűsítését tűzte ki célul. Ennek az árát azonban teljes egészében az emberekkel fizettetik meg. Az MSZP igyekszik előttünk eljátszani a jó király szerepét. Idézem: "miközben a kormány végrehajtja feladatát, azalatt a párt képviseli és védelmezi a baloldali elveket" Tetszik érteni? A parlamentben nem MSZP tagok szavazzák meg a kormány által előadott törvényeket? Nem MSZP tag miniszterek hajtják azokat végre?

BE A MAGYAR NEMZETET AZ EU OLVASZTÓTÉGELYÉBE!

Szomszédaink nagyon sikeresen érvényesítik nemzeti érdekeiket. A románok megtarthatták Erdélyt, nem kell törődniük az erdélyi magyarsággal, és lám-lám: január elsejétől ugyanolyan EU tagok, mint mi. A horvátok megvédték saját gazdaságukat a multiktól, megtarthatták a szerbektől elvett területeket, és besétálnak az EU-ba. A szerbek is bent vannak a NATO előszobájában. Koszovót ugyan elveszítik, de a Vajdaságot megtartják. Mi, magyarok egyetlen területet sem szereztünk vissza, pedig a balkáni osztzkodás, az EU és a NATO bővítése erre lehetőséget adott volna. Az EU nagyívben nem törődik a magyar kisebbségekkel. Az EU újabb keleti bővítésével pedig a játszmának vége. A magyar kormányoknak nem marad több eszközük a saját érdekek képviseletére. Az MSZP és a Gyurcsány-kormány bűne, hogy két kormányzásuk alatt ebbe beletörődtek. Tele szájjal nacionalizmussal vádolják azokat, akik a kettős állampolgárság ügyében népszavazást akartak, miközben ők beletaszítják a magyarságot az EU nagy olvasztótégelyébe.

THÜRMER GYULA

A SIKER ZÁLOGA

KARACS LAJOSNÉ, MAGDI A MUNKÁSPÁRT EGYIK LEGISMERTEBB SZEMÉLYISÉGE. NEVE ÖSSZEFORROTT A PÁRTTAL. 1989-BEN NEM INGADOZOTT, AZON NYOMBAN A MUNKÁSPÁRTOT VÁLASZTotta. Ő MAGA EZEN NEM CSODÁLKOZIK. VIDÉKI MUNKÁSCSALÁDBAN NÖTTEM FEL, A MÁJUS 1. RUHAGYÁRBAN, MUNKÁSOK KÖZÖTT LETTEM EMBER.- MONDJA, FÁJÓ SZÍVVEL. A GYÁR FÉNYKORSZAKA UTÁN MEG KELLETT ÉLNI, AHOGY A TÖKÉS RENDSZERVÁLTÓK ÉRTELMETLENÜL TÖNKRE-TESZIK AZ EGYKORI MAGYAR NAGYIPAR EGYIK BÜSZKESÉGÉT. ANGYALFÖLDÖN CSATLAKOZOTT AZ ÚJ PÁRTHOZ, ÉS ANGYALFÖLDI KB TAGKÉNT ISMERTE MEG A PÁRTKÖZVÉLEMÉNY. AZ ELNÖKSÉGBEN 1991 ÓTA VESZ RÉSZT, A PÁRT ALELNÖKE 1998 ÓTA. A SZÉLESEBB NYILVÁNOSSÁGBA 2002-BEN ROBBANT BE, AMIKOR A MUNKÁSPÁRT FŐPOLGÁRMESTERJELÖLTJEKÉNT KÜZDÖTT GY. NÉMETH ERZSÉBETTEL ÉS SCHMITT PÁLLAL. INTERJÚSOROZATUNKAT MA VELE FOLYTATJUK.

Magdika, az Ön főztjének híre van a Munkáspártban. Mi volt a karácsonyi menü?

A hal nálunk is hagyomány, de azért szeretem a változatosságot. Sikerült

KARACS LAJOSNÉ A JAPÁN KOMMUNISTA PÁRT KÉPVISELŐIVEL

az idén nagyon szép pisztrángot venni. Azt pácoltam be olívaolajban, zöldfűszerekkel, a belsejébe sok kaprot raktam, és így sütöttem meg a sütőben. Én magam nem szeretem azt, ami úszik, de szerencsére van a családban, aki tudta értékelni. A karácsonyi aprósüteményeket napokig sütöttem édesanyámmal, úgy-hogy jutott a lányom családjának is, meg a munkahelyemre is.

Ha már szóba került a cége, milyen évet zár az Elegant Charm?

Iszonyúan nehezet. Nézze, mi női ruhákat gyártunk bérmunkában. Az osztrák vagy a német tőkés hozza a szabásmintát, az anyagot, mi meg adjuk a munkaerőt. A nyugati egyre kevesebbet fizet a ruhákért. Megteheti, mivel a románok, az ukránok nagyon olcsón is hajlandóak dolgozni, nem is beszélve a távolkeletiekről. Gondoljon bele! A ruha fogyasztói árából mi, a gyártó 6 százalékot kapunk.

A Gyurcsány-kormány sokat beszél a vállalkozók támogatásáról. Ez Önöket hogyan érinti?

Az előbb mondtam, hogy a nyugati tőkés itt hagyja nekünk a fogyasztói ár 6 százalékát. Nekem ebből kell a varrónőknek bért adni, a gázt, a villanyt fizetni, és fizetni az adókat is. Mindenben spórolunk, amin csak lehet. A Május 1-es időkben a var-

rónők egy szál köpenyben ültek a varrógép mellett, ma majdnem, hogy nagykabátban kénytelenek dolgozni, mert egyszerűen nem tudjuk vállalni a nagy gázszámlát. A kormány megnövelte az adókat. Nekem ez is költség. Én ezt nem tudom beépíteni az árba, mert a külföldi tőkés nem venné meg. Ezért mondom, és joggal, hogy a Gyurcsány-kormány tudatosan tönkre teszi a magyar kis- és középvállalkozókat. Ha támogatni akarna, csökkentené az adókat.

Ön szerint kit támogat akkor az MSZP-SZDSZ-kormány?

Hol vannak Ön szerint a legnagyobb jövedelmek?

Én azt gondolom, hogy a pénzügyi szektorban. Így van?

Pontosan így van! A válaszom tehát a kérdésre az, hogy a kormány a bankokat, a külföldi és a hazai nagytőkét támogatja, és nem a kis- és középvállalkozókat, s főleg nem a kisembereket. Gondoljon csak bele! Az állam törvényben írja elő, hogy minden tevékenységemet bankokon keresztül kell intézennem. Más szóval, kötelezően meg kell vennem a bankok valamilyen termékét. Ez azt jelenti, hogy a haszon jelentős része a bankban realizálódik, és nem a termelőnél. Miért nem azt írják elő, hogy mindenki vegyen évente két kabátot? Vagy mást mondok! Az én

A SIKER ZÁLOGA

szakmában az, aki 2 százalékos haszonkulccsal dolgozik, már tapsol örömben. Én már annak örülök, ha a bevételből ki tudom fizetni a béreket, a rezsit és az adót. Egyre többet kell dolgoznunk szinte csak azért, hogy dolgozhassunk. A nagybankok 15-30 százalékos haszonnal dolgoznak.

Ön mindennap munkások között van. Kit támogatnak azok, akiket Ön ismer?

Nálam a varrónő kap 60 ezer forint nettót. Adnék én neki többet is, de nem termeljük meg. Van, aki ebből tartja el a gyerekeit. Van, ahol két fizetés van, de a férjé sem sok. Az emberek ezt pontosan tudják. Azt is tudják, hogy ha a cég bezár, ők nem fognak tudni elhelyezkedni. Nehogy azt higgye, hogy mindezt látva rohannak a Munkáspárthoz. Nem rohannak. Nekik már mindentől elégük van, nem hisznek semmiben sem. Az MSZP szövegét a többség elhitte, rájuk szavaztak. Van azért változás is.

Pár éve meghallgattak, mert a főnök mondott valamit. Ma meghallgatnak, mert tudják, hogy én 17 éve ugyanazt mondom nekik. És nem csak én, a Munkáspárt is. Általában is azt mondom, hogy a Munkáspártnak van becsülete, de nagyon sokat kell dolgoznunk, hogy a munkásban tudatosodjon a mi igazságunk.

Gyakran emlegetik Önnel kapcsolat-

ban is Engelst, aki maga is tőkés volt, de ettől még lehetett a marxizmus egyik atyja. Engedje meg, hogy megkérdezzem: Ön tőkés?

A termelésben tőkés vagyok, igen, ne csodálkozzon, tőkés. Nem is lehetek más. Magyarországon tőkés rendszer van, magántulajdon, tőkés piaci szabályok. Az emberi ügyekben viszont nem vagyok tőkés. Nézze, még ma is száz embernek adok munkát. Tőkés ésszel gondolkodva ez luxus. Nagyon sok ember van a szakmában, akik trükkökkel, végkielégítés nélkül kiteszik az embereket az utcára, és ezzel csökkentik a költségeiket. Én ezt nem tudom megtenni. 1967 óta vagyok a szakmában. A varrónőim közül sokkal együtt nőttünk fel. Dobjak ki egy 54 éves varrónőt, aki semmi máshoz nem ért, csak ehhez? Nem, nem dobom ki! Ehelyett gürölkölök, hogy több munka legyen, a munkás kapja meg a bérét. Sajnos, pontosan tudom, hogy ezt nem lehet az idők végezetéig csinálni. A kapitalizmus ellen nem lehet egy vállalat méreteiben küzdeni.

Látom, hogy számítógéppel dolgozik. Ez mindig így volt, vagy úgymond a kongresszusi felhívást követi?

Bevallom magának, hogy nagyon sokáig a közelébe se mentem. Nem volt rá szükség, meg valahogy utáltam is. Ma sem vagyok mániákusa a számítógépnek, de belátom, hogy manapság a gazdaságban nem lehet számítógép és internet nélkül meglenni. És én mondom magának: a pártban sem lehet! Az interneten kapom meg a legfontosabb állásfoglalásokat, még a Balszemmel folytatásai is így jönnek.

Bíztatok mindenkit, vegyenek számítógépet, ahol még nincs. A párt szervezettebbé, informáltabbá válik ezen az úton, és ma az információ és szervezettség a siker alapvető záloga a gazdaságban is, a politikában is.

Magdika! A pártban az Ön kezében vannak a pénzügyek. Mi meddig bírjuk?

Rossz a kérdés! Bírunk kell! Nem azon kell már siránkozni, hogy nincs állami támogatás. Meg kell találni azokat a forrásokat, amiből el lehet a pártot tartani. A helyzet nehéz, nincs pénz szinte semmire. Ez aggaszt. A másik oldalon viszont örülök annak, hogy a 22. kongresszuson világos döntéseket hoztunk arról, hogy mit kell tenni. Aki tudja, hogy mit akar csinálni, már nem elveszett ember.

Mi mire számíthatunk január elsejétől?

A kongresszuson azt mondtuk, hogy fegyelmezett párttagok szervezett pártja leszünk. Hát akkor, csinálni kell! Először is, pontosan tudni kell, hogy ki a párttag. Az elnöknek tökéletesen igaza van, amikor azt mondja, hogy egy hadsereg nem mehet úgy a harcba, ha nem tudja, hogy hány katonája van. A párttagnak pontosan kell fizetnie a tagdíjat. Januártól ezért új tagnyilvántartási és tagdíjfizetési rend lép életbe. Ne legyünk szemérmesek! Igen is

KARACS LAJOSNÉ ÉS THÜRMER GYULA A PÁRT 21. KOMMUNISTA KONGRESSZUSÁN

A SIKER ZÁLOGA

SCHMIDT PÁL A FIDESZ, GY. NÉMET ERZSÉBET AZ MSZP ÉS KARACS LAJOSNÉ A MUNKÁSPÁRT FŐPOLGÁRMESTER JELÖLTJE A 2002-ES VÁLASZTÁSOKON

kérdezzük meg egymástól, hogy te mennyi tagdíjat fizetsz.

Mi a helyzet a Baross utcai székházzal?

A Baross utca a mi forradalmi központunk. Mindent meg kell tenni, hogy az is maradjon. A forradalmi központ nem csupán ez a két emelet, hanem az ott dolgozó néhány ember is. A kongresszuson kimondtuk, hogy központ nélkül nincs párt. Akkor viszont el kell tartanunk. A budapesti szervezetek befizetik a tagdíjuk 60 százalékát. Ez az egyik forrás. A Pest megyeieknek is be kellene fizetniük, de eddig ezt nem tudtuk megszervezni. Január 1-től számítunk a Pest megyei pénzre is. Másodszor, az Ezres Klubot folytatnunk kell. E nélkül nem tudjuk a Baross utcát, azaz a forradalmi központot fenntartani. Legyen büszke azokra, akik sok pénzzel támogatják a pártot, legyen a támogatás dicsőség dolga!

Térjünk vissza az otthonhoz! Mivel teltek az ünnepek?

Jött a lányom és az unokám. Édesanyámnak is ez a legnagyobb öröm, hiszen együtt vagyunk. Zsófi lányom

is kínlódik a magyar valósággal, egy esküvőszervező céget vezet. Rengeteg munka és kis haszon, és persze, folyamatos bizonytalanság. Szerettem nagy része Ákosé, az unokámé. Öt éves, tehetséges gyerek, különösen a számokat imádja. Esténként olvasgattam, és közben "A nyomorultak" zenéjét hallgattam. Nagyon szép felvétel egy londoni koncertről. Egyébként nagyon szeretek olvasni. Az ágyam környéke tele van könyvvel. Sok mindent megveszek, de tudja az a baj, hogy a könyvkiadásban is sok a szemét. Sokszor, ha hazaérek, már semmihez sincs se erőm, se kedvem, sudokut szoktam fejteni. Tudja, ez egy japán számrejtvény.

Magdika! Önt olyan vezetőként ismertük meg, akiben óriási a lendület, a tenni akarás. Ugyanakkor Ön is ember, ezernyi gonddal a munkahelyén, és persze a pártmunkában is. Mi hajítja Önt, mi ad Önnek erőt?

Hiszek az igazunkban. Nem lehet jó ott, ahol kilenc millióan rosszul élnek, egy millióan meg nem tudják, hogy mit kezdjenek a millióikkal. Nem lehet jó az a társadalom, ahol becsületes munkából nem lehet megélni, de egyesek ügyeskedéssel,

"kapcsolati tőkével" agyon kereshetik magukat. A mi pártunk ezen akar változtatni. Az igazságunk erőt ad. Így Újév előtt szeretnék mindenkitől elnézést kérni, akit megbántottam. Nem tudom elviselni, hogy egy jó ügyet rosszul szolgáljunk. Kommunistának lenni nem kötelező. Aki itt van, részese annak a harcnak, amiben egymásra vagyunk utalva. Ha valaki nem végzi el a munkáját, nem gyűjti a kopogtató cédulát, nem szedi be a tagdíjat, nem jön el a gyűlésre, az egész pártnak okoz gondot. Az ő munkáját is nekünk kell elvégezni. Az előbb azt mondtam, hogy a sikerhez információ és szervezettség kell. Hagy tegyem hozzá: hit is kell! Az információ, a szervezettség, a mi hitünk - ez a mi leendő sikerünk záloga. Boldog Újévet mindenkinek! ■

KARACS LAJOSNÉ

1949. március 16-án született Komáromban. Édesanyja szövönő, továbbtanult és bérelszámolóként ment nyugdíjba. Édesapja vasutas volt.

A budapesti Kölcsey Ferenc Gimnáziumban tette le az érettségét. Kitanulta a női szabó szakmát is. 1974-ben elvégezte a Könnyűipari Főiskolát. Később a munka mellett mérlegképes könyvelő vizsgát tett. 1974 és 90 között a Május 1. Ruhagyárban dolgozott, a szabászaton végigjárt minden beosztást, a varrodában művezető, majd főművezető volt.

A rendszerváltás az ő életét is megváltoztatta. Megkezdték az egyik legnagyobb számító szocialista nagyüzem, a Május 1. Ruhagyár feldarabolását és privatizációját. Megpályázta a korábbi gyár egyik része, az Elegant Charm általános igazgatójának tisztségét. 1990-től lett az Elegant Charm Részvénytársaság tulajdonosa és általános igazgatója.

1981-ben lépett be a korábbi MSZMP-be. 1989-ben úgy döntött, hogy politikai meggyőződése, neveltetése és egész addigi életútja alapján, a Munkáspártban van a helye.

1990-ben Budapesten, a XIII. kerületben a Központi Bizottság tagjává választották.

1991-től a Munkáspárt Elnökségének tagja. 2002-től a Munkáspárt alelnöke.

TISZTÚJÍTÓ PÁRTÉRTEKEZLETEK ORSZÁGSZERTE

A BARANYA MEGYEI GYŰLÉS SZAVAZ. A HÁTTÉRBE ÁLL GELB ZOLTÁN, A PÁRT MEGYEI ELNÖKE

A mohácsi párt szervezet adott otthont december 16-án az ünnepélyes küldöttértekezletnek, amelyen a Baranya megyeiekén kívül most jelen voltak Tolna és Somogy megye képviselői is. Gelb Zoltán elvtárs, a házigazda Baranya megye elnöke tartott beszámolót az elmúlt két esztendő nehéz küzdelmeiről, amit a pártellenzék rombolásával szemben, a párt talpra állításáért folytattak, illetve a novemberi kongresszus politikai határozatairól. Mindhárom megyében súlyos helyzetet teremtett a pártellenzék fellépése, de a baranyai kommunista mag ennek elsőként vetett gátat, s a pártot nem sikerült elbizonytalanítani, felszá-

BORBÁS ISTVÁN, A PÁRT VESZPRÉM MEGYEI ELNÖKE

molni, a Munkáspárt mindhárom területen derekasan részt vett a választásokon is. Ahogy Vajda János alelnök fogalmazott: a három megye mostani politikai kézfogójával ismét fontos lépés helyszíne Baranya. Közös politikai centrumként a régióban jobban összefoghatjuk és mozgósíthatjuk a párt tartalékait. A küldöttértekezlet az önálló Baranya megyei elnökség megválasztása mellett létrehozta a térség regionális elnökségét, amelynek élére Gelb Zoltán elvtársat választották. Alelnökök lettek: Buda Péterné (Tolna), Szabó Imre (Somogy) és Zentai József (Baranya). Az elnökség további tagjai: Ódor György, Róth Józsefné és Illés István Baranyából, Valkó Magdolna Tolna megyéből és Gagyai Kálmán Somogyból. A párt ünnepe alkalmából emléklappal köszöntötték a párttagságuk több évtizedes kerek évfordulóját ünneplőket és diszoklevéllel a legtöbbet tevő aktivistákat.

December 17-én Pápán tartották a tisztújító küldöttértekezletet a Veszprém megyei kommunisták. Rónai Jenőné elvtársnő - aki az elmúlt esztendőben vitte a megye pártéletét - Farkas Józsefné

elvtársnővel, a KB volt tagjával megtették a legfontosabbat: szervezeten előkészítették kongresszust követő tanácskozást, és az új testület létrehozását a megyei párt szervezet élére.

Az új megyei elnöknek Borbás István 59 éves pápai kisvállalkozót választották, aki szívesen és nagy kedvvel vállalta a megbízást. A megyei testület alelnöke Cziegler József (Pápa), tagjai Szalai Gábor (Balatonfüred), Szél Ferenc (Várpalota) és Pál Ferenc (Tapolca). A küldöttértekezleten megemlékeztek a párt újjászervezésének évfordulójáról és a pápai párt szervezet óév-búcsúztatón látta vendégül a megyei küldötteket. Mivel a megyeszékhelyen párthelyiség nélkül maradtak, megteremtették annak feltételeit, hogy ezentúl a pápai párt szervezet biztosítja a Munkáspárt megyei irodáját is.

Megtartották Székesfehérváron is a

ESPÁR ISTVÁN, AZ ÚJ FEJÉR MEGYEI ELNÖK

Magyar Kommunista Munkáspárt megyei tisztújító küldöttértekezletét 2006. december 14-én.

A küldöttértekezlet megtárgyalta a párt országos, illetve fejér megyei helyzetét, a jövőbeli lehetőségeket és megválasztotta a megyei elnökét, elnökségét.

A küldöttértekezlet a párt elnökének, Thürmer Gyula javaslatára Espárt Istvánt, az eddigi székesfehérvári elnököt választotta meg. ■

MIÉRT KELL SZTÁLINRÓL ÍRNUK

JOSZIF VISSZARIONOVICS SZTÁLIN

Szinte semmit sem tudunk Sztálinról! - osztotta meg velem barátom benyomásait Robert C. Tucker "Sztálin. 1879-1929. A forradalmár" című könyvéről, amelyet karácsonyra kapott. Sztálin nevét nálunk leginkább 1956 kapcsán lehetett hallani. Hősi tettként emlegetik, hogy a pestiek ledöntötték a Sztálin-szobrot. A tömeg szerintem inkább Rákosi Mátyás szobrának ment volna neki, ha lett volna. De nem volt. Mindez azért is eszembe jutott, mert most van Sztálin születésének évfordulója. 1879. december 21-én született és 1953. március 5-én halt meg Joszif Visszarionovics Sztálin.

Sztálinról nagyon keveset tudunk mi, baloldaliak is. A könyvesboltokban persze ma is lehet 8-10 könyvet találni róla, de a szerzők a divatos amerikai történész iskolákból jönnek, vagy újoroszok, akik az új divat szerint írják át a történelmet. Sztálin műveit nem lehet kapni. A Munkáspárt május elsejei ünnepségén a néhány antikvár kötetet úgy vitték, mint a cukrot. Arról már nem is beszélünk, hogy eredeti dokumentumok magyarul emberemlékezet óta nem jelentek meg.

A MÚLT RABSÁGÁBÓL SZABADULNI KELL

Nem csupán a tények ismeretével van a baj. A baloldali köztudatban élő értékelések is nagyon régi keletűek. Ettől persze lehetnek jók, időtállóak, de biztos, hogy több mint 50 évesek. Sztálin sokat tett a szocializmus építéséért, a Szovjetunió győzelméért a második világháborúban, de diktátor volt, aki törvényte-

len pereket kezdeményezett, munkatáborokba küldött vagy kivégeztetett sokakat. Sztálin tehát alapvetően negatív figura. Ez a summázata a Szovjetunió Kommunista Pártja XX. kongresszusán elhangzott értékelésnek.

Sztálin 1953-ban halt meg. Önmagában az a tény, hogy a szovjet párt három évig várt tevékenységének értékelésével, utal arra, hogy kemény hatalmi harc eredménye volt mindaz, ami akkoriban született. Nyikita Hruscsovról is, aki 1964-ig vezette a pártot, ma már sokkal többet tudunk. Mai szemmel nézve nem férhet kétség ahhoz, hogy Hruscsov a kongresszuson saját politikai céljait is követte. Megkísérelt mindenkit eltakarítani, aki a sztálini vezetéshez kötődött. A nagy leleplezés ennek is eszköze volt. Még ez sem vonja kétségbe a kongresszusi értékelést, de egy biztos: minden sorát újra kell olvasni, és mai tudásunkkal újra kell értelmezni.

A KÁDÁRI MSZMP KANONIZÁLT KÉPE

Szinte semmit sem tudunk Sztálinról. Így igaz! A magyar munkásmozgalomban Sztálin értékelése az SZKP XX. kongresszusának értékelésén alapult. Ezt ismételték az MSZMP hivatalos dokumentumai, ezt tanították a pártiskolákon, három évtizeden át. 1956 után Sztálin művei lekerültek a polcokról. Nem tiltották ugyan, de műveit nem adták ki újra, írásaiból nem idéztek. Sztálinról kialakult egy hivatalos, szinte kanonizált kép. A kanonizált kép olyan, mint egy sokat restaurált kép, a melyre az idők folyamán az éppen forgalom-

ban lévő festékből rávittek valamennyit. Az igazi képet csak akkor lehet meglátni, ha eltávolítjuk a ráakódásokat.

Természetesen a kanonizált képnek is megvolt a politikai magyarázata. A Sztálint egyértelműen negatívan értékelő, álláspont összhangban volt a kádári MSZMP vezetés akkori politikai szükségleteivel. Az 1956-os ellenforradalom jobboldali volt, más nem is lehetett. Nagy Imre reformnak nevezett programjával ugyancsak jobbra ment. 1956-ban Kádár János ezt a jobboldalt nem tudta egyedül legyőzni. Kompromisszumot kötött a korábbi Rákosi Mátyás féle vezetés egy részével, éppen annak érdekében, hogy legyőzhesse az ellenforradalmat, és Nagy Imrét is. Ez a kompromisszum azonban terhes volt, mivel a múlthoz kötötte, és még azt sem engedte megváltoztatni, amit éppen 1956 tapasztalatai alapján feltétlenül változtatni kellett.

1957 és 62 között Kádár ezért is igyekezett megszabadulni ettől a tehertől. Kialakították az MSZMP értékelését a Rákosi-rendszerrel. Ennek nemzetközi pilléréül szolgált Sztálin szovjet értékelése. A XX. kongresszus és ezen belül Sztálin értékelése fontos segítséget jelentett a kádári MSZMP-nek a szocializmus megújítását, reformját célzó gazdasági és politikai intézkedésekhez is, hiszen azt mondta ki, hogy a szocializmusnak más modellje kell. Olyan, ahol kevesebb az állami beavatkozás, nagyobb a piac szerepe, szélesebb a demokrácia. Ezek nélkül a magyar szocializmus nem érhetne volna el ismert sikereit.

GENNAGYIJ ZJUGANOV, AZ OROSZ KOMMUNISTÁK VEZETŐJE MEGKOSZORÚZZA SZTÁLIN SÍRJÁT

MIÉRT KELL SZTÁLINRÓL ÍRNUNK

Mint mindig, az éremnek most is megvolt a másik oldala. A hatalmon lévő MSZMP fő kérdésévé a reform, a korszerűsítés vált. Ehhez kellett eltakarítani a politikai és szemléletbeli akadályokat. A XX. kongresszussal való azonosulás, a Sztálinról adott értékelés azonban baloldaltól lezárta a kádári rendszert. A kádári MSZMP rabjává vált ennek az értékelésnek. Nem lehetett baloldaltól kritizálni a rendszert, legalább is anélkül, hogy ne vádolták volna meg az illetőt azonnal a régi, sztálini-rákosi rendszerhez való visszatéréssel. Később, ez az 1980-as években súlyosan megbosszulta magát. A rendszer érzéketlen volt a baloldali kritikára, és ugyanakkor védtelenné vált a jobb-oldal eszmei és politikai támadásaival szemben. Ha a magyar szocializmus képes lett volna a baloldaltól erőt meríteni, felléphetett volna a jobboldallal szemben, és akkor nem biztos, hogy ma kapitalizmus lenne.

MA SZÜKSÉGÜNK VAN AZ OROSZ MUNKÁSMOZGALOM TAPASZTALATAIRA

1989 után az új MSZMP, később a Munkáspárt nem változtatott ezen a képen. Nem beszéltünk róla, vagy ha érintettük is, a régi felfogás keretében. Miért? Az új MSZMP akkoriban igazából nem nézett szembe a múlttal. A stratégiai kérdés 1989-90-ben az volt, hogy megszilárdul-e a tőkés rend, vagy van valamilyen visszatérés a szocializmushoz. Ebben a helyzetben meglévő szellemi erőinket inkább a tőkés rend elleni harcra összpontosítottuk.

Később, a 90-es években a Munkáspárt feladata az volt, hogy alkalmazkodjon a tőkés viszonyokhoz. Egy párt a szocializmus után, a hatalmon kívül, de legálisan. Ilyen még nem volt! Az alkalmazkodás csak úgy mehetett végbe, ha a párt levetkőzi annak az időszaknak a szokásait, munkamódszereit, amikor a párt hatalmon volt, és létezett a szocializmus. A kiinduló pont a közvetlenül ezt megelőző időszak, a kádári korszak kritikus vizsgálata volt. Mi volt jó és mi volt rossz? Axiómaként fogadtuk el, hogy a Kádár-rendszer jobb volt, mint a Rákosi-Sztálin korszak. Nem tértünk vissza a sztálini-rákosi időszak tapasztalataihoz, még akkor sem, ha ott sok pozitívum látszott. Félő volt, hogy ha visszatérünk, a megújuló párt könnyen beleeshetett volna a dogmatizmus, a szektáság hibájába. Új gondolatokra, új módszerekre volt szükség.

Mára megváltozott a helyzet, és ez új feladatokat, új lehetőségeket is jelent. A baloldali dogmatizmus veszélye nem szűnt meg. Ez mindig

benne van egy baloldali pártban. Mára azonban erősebbé vált a tőkés rendszerrel való kiegyezés, a megalkuvás, az opportunizmus, az alapvető marxista tételek felülvizsgálatának, a revizionizmusnak a fenyegetése. Ez részben a megalkuvó politika nemzetközi terjedésének, részben a Munkáspárt ellen tudatosan indított hazai támadásoknak következménye. Ez a kihívás hosszú ideig csak az MSZP-ből jött. Addig nem is volt különösebb gond, megküzdöttünk vele. Az u.n. Udvarhelyi-ügy kezelése a 90-es évek elején ezért volt viszonylag fájdalommentes.

A megalkuvás politikája és szellemi környezete azonban 2002-2003-tól - a pártellenzék formájában - megjelent a Munkáspárton belül is. Így ez a veszély már a párt egészét fenyegette. A 2006-os párt létrehozása állandósította az opportunista-revizionista veszélyt, ami határozott eszmei-politikai harcot követel a kommunistáktól is, azaz tőlünk.

A Munkáspárt sokat meríthet az orosz mozgalom tapasztalataiból a napi munkában is, az opportunizmus elleni harcban is. A helyzetünkben nagyon sok a hasonlóság. Hogyan építették a pártot az 1917-es forradalom előtt. Mivel próbálták a munkást meggyőzni? Hogyan adták ki a Pravdát? Mit jelentett a fegyelmezett párt? A válaszokat Lenintől kapjuk meg, de nem csak tőle. Sztálintól és másoktól is. Sztálin például a marxizmus kiváló propagandistája volt. Neki is egyszerű embereknek kellett érthetően megmagyaráznia a marxi-lenini tételeket. Ugyanúgy, mint ahogyan nekünk is ezt kell tennünk.

A TÖKÉS ANTI-SZTÁLINIZMUS ELLENÜNK IRÁNYUL

A tőkés világ a kommunista mozgalom totális felszámolását akarja. Ez folyik olyan politikai eszközökkel, mint a vörös csillag betiltása Magyarországon 1993-ban, a cseh Kommunista Ifjúsági Unió betiltása 2006-ban. Folyik eszmei eszközökkel, aminek legkedveltebb fogása a kommunizmus és a fasizmus, Sztálin és Hitler összemosása. Ennek eszköze Sztálin támadása is. Aleka Paporiga, a görög KP főtitkára a kommunista pártok 2006. évi liszaboni tanácskozásán így fogalmazott: "Az imperialisták azon célja, hogy új formában, globális méretekben kommunista ellenes hisztériát keltsenek, nem fog változni. Ellenkezőleg, az "anti-sztálinizmus" jegyében intenzívebbé teszik támadásaikat az EU-ban és intézményeiben is." A magyar közvélemény is ennek a politikai- és médiatámadásnak a hatása alatt van, és ez erősödni fog. Mi nem akkor érünk el sikert, ha a Sztálin bírálatában megpróbáljuk lekörözni a tőkéseket, hanem abban, hogy jobban megismerjük a tényeket. Másrészt, a tőkés erők globális támadásával szemben csak a saját erőnkre támaszkodhatunk, azaz a saját történelmünkre, tapasztalatainkra, ami egyben önbecsületünk alapja is.

A "BALOLDALI ANTI-SZTÁLINIZMUS" A MEGALKUVÁS ESZKÖZE

Az európai mozgalomban erőteljesen jelen van az opportunizmus és a revizionizmus. A sztálinizmustól való elhatárolódást ebben eszmei fegyverként használják. A sztálinizmus elu-

NYIKITA SZERGEJEVICS HRUSCSOV BESZÉL AZ SZOVJETUNIÓ KOMMUNISTA PÁRTJÁNAK XX. KONGRESSZUSÁN

MIÉRT KELL SZTÁLINRÓL ÍRNUNK

tasítása gyakorta egybeesik a szocialista országok történelmi tapasztalatainak elutasításával. Ez a felfogás majdnem megakadályozta az Európai Baloldali Párt létrejöttét, ahol a korábbi szocialista országok képviselői erőteljesen bírálták azt a törekvést, hogy a sztálinizmus bírálata címén az új párt elvesse a szocialista világ történelmét is. A cseh kommunisták mindmáig csak megfigyelőként vesznek részt, és a szlovákok is visszaléptek erre a státuszra. Fausto Bertinotti így fogalmazott: "A sztálinizmus elvetése hozzátartozik politikai önazonosságunkhoz... A sztálinizmus elvetésének nem a múltunkhoz van köze, hanem a jövőnkhez. ... Amit mi radikálisan elvetünk, ez a hatalom azon koncepciója, ami a sztálinizmus-sal asszociálódik." A párt feminista száma még szokimondóbban fogalmazott: "a sztálinizmus és a létező szocializmus erőteljes és alapos bírálatából indulunk ki. E kritika, történelmünk keresztülhúzása nélkül ráirányíthatja tekintetünket a baloldal és a kommunizmus valóságos kulturális és elméleti átépítésére. A bírálat egyúttal a létező szocializmus, mint állami hatalom bírálatát is jelenti."

Ez az út nem helyes! Először, a nyugati kommunisták egy része már réges-régen bírálja, sőt elutasítja a szocialista országok gyakorlatát. Mi, keletiek nem kérdőjelezhetjük meg azt, amiben ők jártasabbak. De a nyugatiak, akik sohasem voltak hatalmon, sohasem kellett a tőke erőivel szemben építeni az új társadalmat, nem kérdőjelezhetik meg a mi tapasztalatainkat. Másodsor, az orosz viszonyok lényegileg különböztek a nyugat-európai viszonyoktól. Európában a távolságok kicsik, Oroszországban nagyok. Nyugaton volt fejlett polgárság, Keleten nem volt. Nyugat-Európában a szocializmus nyilván más formákban fog megvalósulni, de ez nem jelenti azt, hogy a Keleten alkalmazott modell elvetendő. Harmadsor, a keleti gyakorlat elutasítása az anti-sztálinizmus címén megosztja a munkásmozgalmat, és mélyíti az árkot a nyugat-európai pártok és az orosz, ukrán, belorusz, magyar, cseh és más mozgalmak között. Negyedszer, és ez nagyon fontos, a tapasztalat mutatja, hogy eszméink csak akkor hatnak, ha mögöttük erő és anyagi háttér van. Sztálin idején ez az erő és háttér megvolt, ma nincs meg. Elvont tételekkel pedig nem lehet az erőt pótolni.

Egyes nyugati pártok anti-sztálinizmusa persze mögött mélyebb okok vannak. Sztálin elutasítása csak a felszín. Lenin így írt erről: "Csak az marxista, aki az osztályharc elismerését

kiterjeszti a proletárdiktatúra elismeréséig. Ez a leglényegesebb különbség a marxista és az átlagos kisburzsoá (és nagyburzsoá) között. Ez a marxizmus valóságos megértésének és elismerésének próbaköve. És nem csoda, hogy amikor Európa történelme a munkásosztályt gyakorlatilag ez elé a kérdés elé állította, akkor nemcsak valamennyi opportunistá és reformista, hanem minden "kautskysta" is (a reformizmus és marxizmus között ingadozó emberek) százalmas nyárspolgámak és kispolgári demokratának bizonyult, aki tagadja a proletariátus diktatúráját."

SZTÁLIN ÚJRAGONDOLÁSA

A kommunista mozgalom számos pártja tüzte zászlajára Sztálin nevét az elmúlt években. Nem azokról beszélek, akik már 1956-ban revizionistának minősítették a XX. kongresszust, hanem azokról, akik a mai helyzetben vetik fel az újragondolás igényét. Sztálin életútjának újraértékelése, a XX. kongresszus szemléletének meghaladása sok helyütt van napirenden. A Zjuganov-vezette Oroszországi Föderáció Kommunista Pártja nem kíván Sztálinhoz visszatérni, de meríteni kíván munkásságából. "Nem a régi, már megjárt út ismétlése, hanem a Szovjetunió drágán szerzett tapasztalatának a felhasználása, alapként szolgál a korszerű Nagy Oroszország építéséhez - ez az egyetlen lehetséges kiút a krízisből." - mondta Zjuganov. Pártja 2004 decemberében öt pontban foglalta össze a sztálini gyakorlat érvényes tapasztalatait: "1. Az államépítés területén ez az egységesítés és a föderalizmus elveinek harmonikus összeillesztése. 2. Geopolitikai téren ez az állami és a szláv eszme szerves egysítése. 3. Gazdasági téren ez a népgazdaság hatékony modellje, amely összeegyezteti az irányítás centralizmusát és a többféle rendszerű gazdaságot, a gazdálkodási kezdeményezés szabadságát a hatalmas állami szektorral és a saját erőkre való támaszkodással. 4. A nemzetpolitikában ez három alapvető elv összekapcsolása: a kíméletlen harc az agresszív nacionálszeparatizmus ellen, a nemzetek egyenlőségéé és az orosz nép különleges szerepének elismeréséé az állam kialakulásában és fejlődésében. 5. A vallási politikában ez az állam és az egyház stratégiai szövetsége, amely az ember lelki-erkölcsi nevelésére irányul."

A munkáspártok 2005. évi athéni, majd a 2006. évi lisszaboni tanácskozásán is több párt világszágára tette, hogy Sztálint másként értékeli, mint

a nyugat-európai pártok egy része. Természetesen nem ez volt a fő kérdés, de a kérdés megjelent. A legnagyobb arab kommunista párt, a Bagdash vezette szír KP vagy a kicsi, de létező Új Jugoszláv Kommunista párt jelképrendszerében ott van Sztálin. Az athéni és lisszaboni tanácskozások mellett nem felejthetjük el, hogy Brüsszelben, a Belga Munkapárt szervezésében évente mintegy 60 párt részvételével rendeznek nemzetközi tanácskozást. Másik 60 is elmenne, ha az EU-tól kapnának vízumot. A brüsszeli tanácskozáson a kifejezetten osztályharcos kommunisták vesznek részt. A két fórum között van átfedés is. A görög, a magyar, az indiai és más kommunista erők például mindkét helyen jelen vannak.

Most nincs kerek évforduló, nincs ünnepi kötelezettségünk Sztálinról írni. A Munkáspárt gyakorlati, nagyon is mai politikai szükségletei indokolják, hogy újra elővegyük a nemzetközi munkásmozgalmat tapasztalatait, benne az orosz munkásmozgalmat is. Mozgalmunk sok mindent megélt, a forradalmi párt szervezését, a forradalmak előkészítését és végrehajtását, a szocialista hatalom gyakorlását. Ez a szó szoros értelmében kincses-tár. A tapasztalatok láncolatot, egységes egészet alkotnak, nem lehet kiragadni a nekünk tetszőt, és félretenni a nem rokonszenveset. Ha tanulni akarunk, ha meríteni akarunk a mozgalom kincses-tárából, nem kerülhetjük meg Sztálint sem, és nem úszhatjuk meg azt a feladatot, hogy mai szemmel értékeljük őt és munkásságát.

A PÁRT ÜNNEPE

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT A KÖZPONTI BIZOTTSÁG ÜLÉSÉN ÜNNEPELT MEG A PÁRT ÚJJÁALKÍTÁSÁNAK ÜNNEPÉT. DR. HAJDÚ JÓZSEF A KÖZPONTI PÁRTETIKAI BIZOTTSÁG ELNÖKE, A KÖZPONTI BIZOTTSÁG TAGJA MONDOTT ÜNNEPI BESZÉDET, AMELY RÉSZLETEIT KÖZÖLJÜK.

Kedves Elvtársak!

2002-ben egy sajátos belső igény hozta felszínre annak szükségességét, hogy egy újjászervezett kommunista párt évente, történetesen december 17-én, az újjászületés évfordulóján adjon hangot önmaga dolgairól, társadalmi kérdésekre adott válaszairól.

Igen! 2002 óta biztosan tudjuk, hisz a XXI. században vagyunk, és így már nem sokakat

DR. HAJDÚ JÓZSEF

érdekel, mi is történt 1989 őszén, egy adott történelmi helyzet adott napjának adott órájában vagy egy tyúklépéssel korábban. Mára már csak érdekesség az az őszinte főttkári szó, idézem: "nem voltam elég határozott abban, hogy ott a kongresszuson felhasználjam az alkalmat arra, hogy a párttagság előtt leplezzem a reformkörök törekvését".

Ma elég egy újságot elővenni, elég 10 percet egy munkahelyen eltölteni, elég bemenni egy orvosi rendelőbe - és rögtön tudjuk, mi a valóság. Elég rátekinteni egy bank külsejére, elég elgondolkodni az úthálózat bővülésének folyamatáról - és máris tudjuk: itt a multik uralma működik.

Ez az alapja annak, hogy a Munkáspárt kezdetől fogva az egyetlen párt Magyarországon,

amely következetesen a tőkés rendszer ellen harcol.

A Munkáspárt helyzete egyértelműen új, minőségileg különbözik a megelőző történelmi időszakok példáitól. A magyar munkásmozgalom történetében az első olyan párt, amely a szocializmus leverése utáni helyzetben, tőkés viszonyok között születik újjá. Legális párt, de nem részese a hatalomnak. Olyan párt, amely magyar viszonyok között születik, külső segédlet nélkül. Olyan párt, amely mára már bátran mondhatja, hogy az interncionalizmusa mellett nemzeti párt is.

2002 óta már nem gyakorlatunk, hogy pátoszokkal kábítsuk magunkat, hogy a megemlékezés kapcsán néhányak hőstetteit méltassuk, netán egymást öntömjénezzük. Jó ideje tudjuk, egyik bölcs elvtársunk mondotta: az élő párt a lényeg, ezzel lehet előre haladni. Pont ezért én biztos vagyok benne, hogy 2006 novembere óta a KB többségét kitevő fiatalok csak hasznos dologról engednek bennünket beszélni. Nekik, nektek a múlt tiszteletet ad, de valójában a ma, és még inkább a holnap a fontos. December 17. a párt újjászervezésének ünnepe, egyidejűleg a tanulságok sajátos számbavételének, a harci morál megerősítésének egyedi fóruma. Ez a nap arra alkalmat adhat, hogy egy pillanatra azt mondhassuk: van egy korszerű pártunk, mely egy jottányit nem enged a marxista értékrendjéből, amely mára talán egyre jobban érti a lenini praktika XXI. században elvárható követelményrendszerét, van egy harci szövetség, amely a történelmi tapasztalat minden elemét a jövő sikerességének érdekében elemzi, s figyel mindenre, ami fontos.

Ne higgyenek a szirénhangoknak, hogy az új megtagadja a régít. Ez egy olyan folyamat, ahol az új a garanciája az eszmei tisztaság érvényesülésének. Ebben a vonatkozásban az új az objektív, mely persze nem nélkülözheti a párttagot, aki a történelmi fejlődésben a maga küzdelmével őszinte alázattal képes követni a korszak követelményét, aki képes tanulni, aki képes a társadalom életérzését szintetizálni, és mindezt a párt asztalára letenni.

A nehéz helyzet mindig felszínre hozza a kapkodást, a kishitúséget, a bizonytalanságot, a tudálékoskodást, azaz a munkásmozgalom minden gondját. Szaknyelven mondvá: a revizionizmust, a dogmatizmust, a kispolgári türelmetlenséget. Hisz többekkel együtt élhettem meg az első választást követően azt a belső feszültséget, mely nekünk tanulság, kedves fiatalok, nektek meg legyen történelmünk

ismeret. Nem Berecz, Udvarhelyi, vagy Ribánszki neve a lényeg, ők csak pillanatai voltak ennek a pártnak. A lényeg a küzdelmünkben van, mely képes volt hitelesen visszatükrözni valós lehetőségeinket.

Ha ez igaz lett volna, akkor Lenin szerint is a "forradalmi pártnak" cselekednie kellene. Fennmaradásunkat annak köszönhetjük, hogy akkor is, mint ahogy ma is, osztályszemlélettel vizsgáltuk a folyamatokat, nem áldoztuk fel létünket hamis illúziók oltárán.

A Központi Bizottság többsége ekkor is, mint ahogy később is, helyén volt, felelősségérzete működött. A Központi Bizottság hosszú és kemény vitákban, politikai összecsapásban elutasította mindkét nézetet. A Munkáspárt nem fogadta el sem akkor, sem ma a radikális álbaldalaláságot, sem a megalkuvást, mint ahogy elemi erővel kilökte magából a kispolgári gondolkodás vérátömlését kísérletét is. Ebben a helyzetben és azóta is folyamatosan a Munkáspárt korszerű marxista, kommunista pártként jelöli meg a helyét.

A munkásmozgalom soha nem fogja nekünk megbocsátani, hogy álszeméremből, ügytelenségből, bátortalanságból, akcióképtelenségből 500 napig nem tudtuk kezelni a hatalom kinyújtott keze után kapdosó, a neoliberais folyamatot szavakban ellenző, de a hatalomhoz dörgölődő pártszakítókat. Ők megtették azt, amit a hatalomnak évekig nem sikerült. Zavart keltettek, szavazóink egy részét elbizonytalanították. Ránk erőltették a valós folyamatok elemzése nélküli fasisztaveszélykomplexust, mely alapján nagyon sok tagunk minden önálló mozgást károsnak vélt.

A kongresszus anyagából plagizálom, valamennyiőtöknek ismerős, hogy: "A mi házunkat nem lehet javítgatni. Le kell bontani, és fel kell építeni egy újat! A múlt értékeit nem akkor örizzük meg, ha régi épülethez ragaszkodunk. Nekünk az építészeteinkhez kell ragaszkodnunk. A mi építészeteink Marx, Engels, Lenin és Kádár. Az ő szellemükben kell modern pártot teremteni. Korszerű, harcolni akaró és harcolni tudó forradalmi pártot."

A forradalmi pártnak új típusú forradalmi központ kell. Olyan, mely valóságosan képes elérni a szimpatizánsainak széles körét. A forradalmi pártot nem létszáma, hanem cselekvésének tartalma és hatékonysága emeli a történelem említésre méltó polcára.

Éljen és erősödjön a Magyar Kommunista Munkáspárt, melynek nevét is a társadalmi szükségesség, a cselekvési irány szülte, mely fejlődik, mely tudja, mi a dolga. ■

A PÁRT ÜNNEPE

THÜRMER GYULA GULYÁS JÁNOST TŰNTETI KI

A Munkáspárt újjáalapításának ünnepe idén december 17 más okból is fontos volt. Most tartotta második ülését a párt 22. kongresszusán megválasztott Központi Bizottság.

Hajdú József ünnepi megemlékezése után (a lapunk 10. oldalán olvashatják) Thürmer Gyula, a Magyar Kommunista Munkáspárt elnöke ismertette a párt ünnepének jelentőségét.

Elmondta, hogy a párt kitüntetését négy éve alapítottuk, amelyet

kiváló elvtársunkra esett a választás. Elsőként Gulyás János elvtársat tüntette ki Thürmer Gyula. Gulyás Jánosról elmondta: 16 éve töretlenül képviseli a párt politikáját. Ez látszik meg azon is, hogy a környezetében élő emberek tisztelik és bíznak benne. Gulyás János - ha valaki nem tudná - 16 éve kommunista polgármester Borsod megyében, Borsodbóta településen. Idén is több mint 60 százalékos fölényrel választották meg. Ő nem

adományszervezetek, alapszervezetek, viszont a párt országos elnöksége minden év decemberében, a párt újjászülésétének évfordulóján egy-két embert kitüntetett a párt aranyjelméremmel.

Idén három kiváló elvtársunkra esett a választás. Elsőként Gulyás János elvtársat tüntette ki Thürmer Gyula. Gulyás Jánosról elmondta: 16 éve töretlenül képviseli a párt politikáját. Ez látszik meg azon is, hogy a környezetében élő emberek tisztelik és bíznak benne. Gulyás János - ha valaki nem tudná - 16 éve kommunista polgármester Borsod megyében, Borsodbóta településen. Idén is több mint 60 százalékos fölényrel választották meg. Ő nem

ingott meg soha, nem állt át máshova, nem függetlenként indult neki a megmérettetésnek. Másodikként Kalapos Mária elvtársnő kapta meg a párt aranyjelméremét. Kalapos elvtársnő Bácsalmáson védi, szolgálja a pártot. Mindent elkövetett, hogy megóvja, az ottani pártszervezetet azoktól, akik fel akarták számolni a pártot Bács megyében. Harmadikként Karacs Lajosné, a párt alelnöke, gazdasági felelőse kapta meg a kitüntetést. Thürmer Gyula hangsúlyozta, hogy Karacs elvtársnő feladata volt és lesz is, hogy kézben tartsa a Munkáspárt pénzt, elszámolásait, ami embert meghaladó feladat. Főleg így van mostanság, amikor anyagi lehetőségeink nagyon beszűkültek, különös gonddal kell kezelni a párt pénzt, amit Karacs elvtársnő kitűnően elvégez.

A kitüntetések után a KB tagjai, a jelenlévő vendégek egy pohár pezsgővel koccintottak, bízva abban, hogy a következő évek több sikert hoznak a pártunknak. ■

A HAZAFISÁGRÓL

Az egyik legnemesebb emberi érzés, mely tettekre és teljesítményekre serkent. A hazához való kötődést, odaadást jelenti. Minden párt, irányzat, politikus ezekre az érzelmekre hivatkozva szervez, mozgósít, de alatta osztálya érdekeit (tehát olykor mást és mást) ért. A patriotizmus "tárgya" a haza. Történelmi kategória, tartalma koronként változik, módosul, nem ritkán az uralkodó osztályok belátása szerint. Ősközösségekben a vadászterületet, rabszolgatartó társadalomban a latifundiumot jelentette, de a rabszolgákat ebből kirekesztették, a feudalizmusban a nemesi birtokot foglalta magába a jobbágyok nélkül. Kapitalizmusban a haza a tőkét hordozza. A proletariátus kismizmizett, jogai formálisak ("A munkásoknak nincs hazájuk" - mondja Marx, mert nem rendelkeznek sem a hatalommal, sem a termelési eszközökkel). Mindazonáltal a jobbágy és a proletár kiáll a barikádra, ha

otthona veszélybe kerül. Szerves része a területünkön, velünk közösségben élő kisebbségek jogainak elismerése, a velük való szolidaritás, idegen tőle a rasszizmus. A burzsoázia legtöbbször csak frázisait puffogatja, míg az elnyomott munkásság és parasztság önfeláldozással bizonyít. A szocialista hazafiság ötvözi népünk történelmének haladó, jövőbe mutató értékeit a közösségi társadalom vívmányaival, összhangot teremtve a hon és a haladás viszonyának reformkori követelményével. Mi tehát a haza? Mindenekelőtt jelenti a népet, melyből vétünk, jelenti a kultúrát, a nyelvet, a tájat. Jelenti pozitív hagyományainkat: Istvánt, Mátyást, Rákóczit, Kossuthot, Széchenyit, Deákot, Kun Bélát, Kádár Jánost. A haza jelenti Petőfit, Adyt, József Attilát, Radnóti. Jelenti Liszt Ferencet, Bartókot, Kodályt, Rácz Aladárt, Munkácsyt, Csontváryt, jelenti Nobel-díjasainkat,

Lukács Györgyöt, Blaha Lujzát, Puskás Ferencet. A haza Budapest, a Balaton, a Hortobágy és a Mátra, a Duna és a Tisza. A haza a szubjektív érzelmek és a tárgyiasult objektív, valóság összessége. A múlt, a jelen progresszív értékeinek vállalása, ápolása és fejlesztése, valamint a nép jövőjéért való munkálkodás. A mi patriotizmusunk elválaszthatatlan a proletár internacionalizmustól, mert a nemzetközi (immár globális) kapitalizmussal szemben önmagunkban tehetetlenek vagyunk. A népellenes és egoista tőke "hazafisága" valójában káros nacionalizmus, mely történelmünk folyamán mindig nemzeti katasztrófához vezetett. Az ellene indított ideológiai harcot össze kell kapcsolni a polgári rend távlati felszámolásáért folyó osztályküzdelemmel.

SPANYOLORSZÁGI IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓK

2006. december 5-én és 6-án a Demokratikus Ifjúsági Világszövetség (DIVSZ) megtartotta az Európa és Észak-Amerika Bizottságának (CENA) az ülést a spanyolországi Rivasban (Madrid vonzáskörzetében).

A találkozón részt vett a YCL (Amerikai Egyesült Államok), UJCE (Spanyolország), CJC (Spanyolország), CJC (Katalónia), JCP (Portugália), SDAJ (Németország), YCL (Nagy-Britannia), Giovanni Communisti (Olaszország), KSM (Csehország), KNE (Görögország), EDON (Ciprus) TKPY (Törökország) és a Baloldali Front.

A találkozó fő célja a 2007 márciusában, Vietnamban tartandó DIVSZ Kongresszus előkészítése volt. Emellett a szervezetek bemutatták eddigi munkájukat, megtárgyalásra került a DIVSZ pénzügyi helyzete és szervezési problémái, valamint elfogadásra kerültek a jövőbeli akciók, kampányok.

A találkozó első témája az eddigi akciók, aktivitások bemutatása volt. Miguel Madeira, a DIVSZ elnöke ismertette a CENA elmúlt időszakának tevékenységeit, majd a szervezetek külön-külön elmondták saját helyzetüket, tevékenységüket. A legtöbb szervezet a fel-

sőoktatás problémáival és a fiatalok munkanélküliségével foglalkozott az elmúlt évben, mivel ez problémát jelent minden országban.

A tanácskozás öt fő kampányt fogadott el: KSM-mel való szolidaritási kampány, az 5 bebörtönzött kubai elengedéséért folyó kampány, szolidaritási kampány Kubával, kampány a civil és demokratikus jogokért valamint szolidaritási misszió Palesztinába februárban.

Szorgalmazták a különböző szervezetek közötti kommunikációt, együttműködést a fiatalok munkanélküliségével és a felsőoktatással kapcsolatban.

A Baloldali Frontot megbízták a CENA újságának, kiadványának szerkesztésével. Időpontot tűztek ki arra, hogy a vietnami kongresszusig a CENA felfrissíti tagszervezeteinek listáját.

Elfogadták, hogy a jövő évben a tartanak egy szemináriumot az oktatásról és egyet a fiatalok munkavállalásáról.

A Baloldali Front a találkozó előtt benyújtott egy javaslatot egy Kelet-Európa és Balkán találkozó megszervezéséről Budapesten. A CENA tagjai a tanácskozáson ezt jóváhagyták, valamint felkérték a Baloldali Frontot a DIVSZ következő Európa és Észak-Amerika Bizottságának

az ülésének megszervezésére. A végső határozat szerint a CENA találkozó május 18-19-ig lesz megtartva Budapesten és egy nappal később május 20-án kerül megrendezésre a Kelet-Európa és Balkán találkozó. Ennek a találkozóknak a fő irányvonala a kapitalizmus és az Európai Unió hatása, befolyása a volt szocialista országokra.

A vietnami kongresszusra minél több szervezetet szeretnének mozgósítani, és kiemelten fontosnak tartják a kelet-európai és afrikai szervezetek részvételét.

Egy új kampány elindítása is megfogalmazódott a Bolognai Folyamat ellen, valamint egy nagyobb megmozdulást terveznek a júniusi németországi G8 találkozó ellen.

A találkozón nagy hangsúlyt fektettek a jobb kommunikációs kapcsolat létrehozására a tagszervezetek között és a tagszervezetek és a vezetőség között.

A találkozón a portugál JCP tájékoztatta a CENA-t arról a szándékáról, hogy a kongresszuson a következő időszakra egy új elnököt delegálnának a DIVSZ vezetésébe. A CENA támogatásáról biztosította a portugál szervezetet.

A tanácskozáson elfogadták, hogy a kongresszuson mely szervezeteket delegálják a DIVSZ Általános Bizottságába Európából: EDON (Ciprus), JCP (Portugália), KNE (Görögország), KSM (Csehország), TKPY (Törökország), UJCE (Spanyolország), YCL (USA).

A találkozó után, május 8-10-ig a Spanyol Kommunista Ifjúsági Unió megtartotta X. kongresszusát, amire meghívták a CENA résztvevőit és más ifjúsági szervezeteket. A kongresszuson bemutatták eddigi munkájukat és új vezetőséget választottak. ■

SPANYOLORSZÁG KOMMUNISTA IFJÚSÁGI UNIÓJÁT (SPANYOLUL: UNIÓN DE JUVENTUDES COMUNISTAS DE ESPAÑA, UJCE) 1921-BEN A ALAPÍTOTTA MEG A PÁRT AZ UJCE-T. 1936-BAN AZ UJCE EGYESÜLT EGY MÁSIK IFJÚSÁGI SZERVEZETTEL ÉS A NEVÉT MEGVÁLTOZTATTA EGYESÜLT FIATAL SZOCIALISTÁKRA, AMI 1945-BEN EZEN A NÉVEN ALAPÍTÓ TAGJA LETT A DIVSZ-NEK. AZ UJCE NEVET 1961-BEN VETÉK FEL ÚJRA.

SPANYOLORSZÁG KOMMUNISTA PÁRTJÁNAK (PCE) AZ IFJÚSÁGI SZERVEZETE. A SZERVEZET FÜGGETLEN A PÁRTTÓL A SZERVEZÉSI KÉRDÉSEKBEK ÉS AUTONÓM A POLITIKAI KÉRDÉSEKBEK. MÍG A PCE FORRADALMI - MARXISTA PÁRTKÉNT JELLEMZI MAGÁT ÉS A FÖDERALIZMUS ALAPELVÉT VALLJA, ADDIG AZ UJCE MARXISTA - LENINISTÁNAK VALLJA MAGÁT ÉS A DEMOKRATIKUS CENTRALIZMUS ALAPELVÉT VALLJA. AHOGY A PCE IS, AZ UJCE ALAPÍTÓ TAGJA AZ EGYESÜLT BALOLDALNAK. AZ UJCE TAGJA A DEMOKRATIKUS IFJÚSÁGI VILÁGSZÖVETSÉG ÁLTALÁNOS BIZOTTSÁGÁNAK VALAMINT EGYIKE A SZERVEZET EURÓPAI ÉS ÉSZAK-AMERIKAI KOORDINÁTORAINAK.

A marxizmus életveszélyes dolog. Nem véletlen, hogy Marxtól Leninen át napjainkig minden tőkés hatalom üldözte és üldözi. Életveszélyes a tőkére nézve, mert a tőke szellemi sötétségben szereti tartani az embereket. Minél butábbak az emberek, annál jobb a tőkének. A marxizmus iránytűt ad a munkások, a tömegek kezébe. Megmagyarázza, hogy a tőkésék hogyan verik át a dolgozókat. Megmutatja, hogy a tőkésék nem barátok, akármilyen barátságosak is, hanem ellenfelek. A marxista elmélet így fegyverré válik, életveszélyes fegyverré.

Ellenfeleink általában nem tagadják Marx nagyságát, de azt mondják, hogy a marxizmus ma már nem érvényes. Azért nem érvényes, mondják ők, mert a technikai fejlődés nyomán eltűntek az osztályok. Nincsenek tőkésék és munkások. Beszélnek munkavállalóról és munkaadóról, vállalkozóról. Tudatosan elhomályosítják a tőkével rendelkező tőkés és a tőkével nem rendelkező munkás közötti különbséget. Ha ma Magyarországon nincsenek osztályok, ahogyan ellenfeleink állítják, nincs osztályharc sem. Mi, marxisták azt mondjuk: vannak osztályok és van osztályharc is.

HOL A TŐKÉOSZTÁLY?

A rendszerváltás idején nem volt Magyarországon tőkésosztály. A szocializmusban is voltak gazdagok, de a szó szoros értelmében nem voltak tőkésék. Ugyanakkor igaz, hogy már a szocializmusban, és döntően az utolsó, 1986-90-es időszakban megkezdődött a mai tőkésosztály kialakulása. A mai tőkésosztály több képviselője, Demján Sándor, Bartha Ferenc, Kapolyi László és mások a múlt rendszerhez kötődnek. A tőkésosztály meghatározó része a magyar nagytőke. Várszegi Gábor a leggazdagabbnak tartott vállalkozó becsült vagyona 46 milliárd forint. Érdekeltségébe tartozik többek között a Fotex Rt., az Azúr üzletlánc, a Keravill, a Domus bútórúháza, a Balaton Bútorgyár és az Ajka Kristály. Demján

ELMÉLETI SAROK:

VIGYÁZAT, VESZÉLYES!

Sándor becsült vagyona 45 milliárd, Lesztinger Tamásé 35 milliárd. Széles Gáboré 32 milliárd. Az első tíz leggazdagabb között van még Veres Tibor, Nagy Elek, Bige László Tibor, Wáberer György, Csányi Sándor. A nagytőkésék között vannak "szegényebbek" is, mint a miniszterelnök Gyurcsány Ferenc és a gazdasági miniszter Kóka János. A magyar nagytőke sajátossága, hogy erősen kötődik a Magyarországon lévő külföldi, multinacionális tőkéhez. A nagytőke boldogulása jelentősen függ a külföldi tőkéktől. Erős kormánypozíciókkal rendelkeznek, esetenként maguk is részt vesznek a politikai hatalomban.

A magyar tőkésosztály legnagyobb részét a középvállalkozói és részben a kisvállalkozói kör alkotja. Ez a réteg a hagyományos magyar gazdasági ágazatokhoz kötődik, a könnyűiparhoz, élelmiszeriparhoz, kereskedelemhez. A kis- és középtőkésosztályt az egyik oldalról nyomják a kínai és más távol-keleti üzletemberek, akiknek olcsó áruival nem képesek versenyezni itthon sem, a másik oldalon az EU-országok üzleti körei, amelyekkel ugyancsak nem tudják állni a versenyt. A kormányok gazdaságpolitikája az elmúlt évtizedben döntően a nagytőkének kedvezett. A magyar tőkésosztály részét alkotja a tehetős vezető értelmiségi és alkalmazotti kör is. Ez a kör mindenben a politikai hatalomtól függ, kiszolgáltatja a politikát.

HOL A MUNKÁSOSZTÁLY?

A munkások létszáma drasztikusan visszaesett, de így is jelentős. 1990 után 1,5 millió munkahelyet számoltak fel, jórészt az iparban. Új munkahely csak mintegy 0,5 millió létesült. Lényegesen csökkent a mezőgazdaságban dolgozók száma, de megjelent az agrármunkásság, amely nem rendelkezik földdel, s agrárvállalkozóknál bérmunkát végez. A csökkenés ellenére a mai Magyarországon mintegy 1,5-2 millió ember nevezheti magát munkásnak. A munkásosztály szerkezete megváltozott, de a munkásság jelen van. Az 5-10 ezer főt foglalkoztató nagyüzemek eltűntek. Ma már nagyüzemnek számít, ahol 500 ember dolgozik. 2004-ben 76 ezer vállalat volt Magyarországon, ebből 252 olyan üzem volt, ahol 500-nál több alkalmazott volt. Ma a magyar dolgozók 60 százaléka kis- és középvállalkotknál dolgozik. Az elmúlt másfél évtizedben

jelentek meg tömegesen a külföldi vállalatok. 2004-ben több mint 26 ezer külföldi tulajdonú vállalkozás volt Magyarországon. 10 év alatt mintegy 200 ezerrel nőtt a külföldi vállalatoknál dolgozók száma, 2004-ben 602 ezer embert foglalkoztattak. A munkásság gondjai, amelyeket a tőkés rendszer okoz, mindenekelőtt a munkanélküliség, mindennaposá vált. 1990-ben 47 ezer munkanélküli volt, 2004-ben 400 ezer. Az eddigi legmagasabb szint 1993-ban volt, 671 ezer (12,1%). Az elmúlt másfél évtizedben radikálisan csökkent a munkásosztály részesedése az ország megtermelt javából. 2005-ben a minimálbér 57 ezer forint volt, az átlagbér 154 ezer. A lakosság 39,4 százaléka él a szegénységi küszöb alatt. Ha az 1990-es árakat vesszük 100 százaléknak, akkor például az élelmiszerek ára több, mint 7-szeresére, a szolgáltatások 10-szeresükre emelkedtek. A tőkésék egy kis csoportja az, amely élvezzi a kapitalizmus minden hasznát.

A munkásosztály eszmei és politikai öntudatát megingatták a változások. A tőkés média átmosza az emberek agyát. Tény, hogy az emberek ma már egyre több konkrét tapasztalattal rendelkeznek a kapitalizmusról, és az elégedetlenség nő. A munkásosztály elveszítette politikai szervezeteit, de ma már egyre több kísérlet van a munkásérdekek megjelenítésére. A szakszervezeti mozgalmat meggyengítették. Egymással politikailag szemben álló tömörülések jöttek létre. Az MSZOSZ egyértelműen az MSZP hatása alá került. Az elmúlt évtizedben összesen 58 sztrájk volt Magyarországon. 1995-ben még 172 ezer ember vett részt a sztrájkokban, 2004-ben már csak 6 ezer. 1989-ben 4 millió tagja volt a szakszervezeteknek, manapság 700-800 ezer.

Befejezésül hagy idézzük fel Lenin meghatározását a társadalmi osztályról. Ez a marxista felfogás lényege. Segítség a mai eligazodásban is. "Osztályoknak az emberek olyan nagy csoportjait nevezik, amelyek a társadalmi termelés történelmileg meghatározott rendszerében elfoglalt helyük, a termelési eszközökhöz való (nagyreszt törvényekben szabályozott és rögzített) viszonyuk, a munka társadalmi szervezetében játszott szerepük, következésképpen a társadalmi javak rendelkezésükre álló részének megszerzési módjai és nagysága tekintetében különböznek egymástól."

EGYSÉGES KORMÁNYZÁS VENEZUELÁBAN

A SZABADSÁG EHETI SZÁMÁBAN A LAPSZEMLE ROVATBAN NEM NÉGY KÜLFÖLDI TÉMÁT ELEMZÜNK, HANEM EGYET, TÖBB KÜLFÖLDI ÚJSÁG ALAPJÁN. AZ AKTUÁLIS VENEZUELAI HELYEZTRŐL AZ INFORMÁCIÓKAT A VENEZUELAI TRIBUNA POPULAR, A NÉMET JUNGEWELT CÍMŰ ÚJSÁGOKBÓL, ILLETVE A REDGLOBE.ORG INTERNETES OLDALRÓL SZEREZTÜK.

A jövő évtől Venezuelát egy szocialista egységpárt fogja kormányozni, melyet Hugo Chávez elnök vezet. A párt alapját a Mozgalom az Ötödik Köztársaságért (MVR) teremti meg. A nemrég tartott megbeszélésen William Lara, az MVR ügyvezetője bejelentette, hogy pártja az év végén feloszlik, és létrejön a Venezuelai Szocialista Egységpárt (PSUV). Ez a lépés nem meglepetésszerűen következett, mivel az utóbbi évben a chávista mozgalom és a köztársasági mozgalom egyre szorosabban működött együtt. Chávez elnök az elképzelhető legdemokratikusabb pártot kívánja létrehozni, hiszen a vezetőket valóban a tagság fogja megválasztani, mondta az egységpárt leendő vezetője egy találkozón, melyet annak a 24 pártnak tartott, akik támogatták megválasztását a december 3-i választásokon. Chávez elnök kitar a terve mellett és azt ígérte, akkor is megalapítja az egységpártot, ha tervével egyedül is marad. A nép nevében mindenkit meghív, hogy részt vegyen a pártban, azoknak viszont, akik nem értenek egyet a kezdeményezéssel, távoznuk kell a kormányból.

Lina Ron, a Venezuelai Népi Egység (UPV) vezetője kiáll Chávez terve

mellett, és egyúttal kritizált más pártokat, amiért a választások után csak a tisztviségeken vitatkoznak. Ron szerint "a szavazatok Cháveznek járnak, senki másnak". Kritizálta azonban Chávezt a koalíciós partnere Mindenki Szülőföldje (PPT). A PPT vezetője, Rafael Uzcátegui kritikusan fogadta a terveket, véleménye szerint ugyanis nem szabad az egység javára korlátozni a belső demokráciát. A Mindenki Szülőföldje párt 1999 óta tagja a kormánzatnak, de 2000-ben már egyszer bejelentette kilépését a koalícióból, mert úgy érezték, a tisztségek elosztása számukra hátrányosan alakult.

Az új egységpártban egyik résztvevő sem részesül semmilyen előnyben, és mindenkinek ugyanannyi beleszólása lesz a párt működésébe és munkájába, ami nyilván nem minden jelenlegi szövetségesnek fog megfelelni.

Oscar Figuera, a Venezuelai Kommunista Párt (PCV) főtitkára is üdvözölte az egységpártot, és leszögezte, hogy a létrejövő vezetésnek forradalminak kell lennie, mélyen demokratikusnak, és mentesnek mindenféle korrupciótól. A PCV december 17-én nyilatkozatot tett a Chávez elnök kezdeményezésére létrejövő Venezuelai Szocialista Egységpárttal (PSUV) kapcsolatban. A PCV elismeri történelmi kötelezettségét, hogy harcoljon a nemzeti függetlenségért és a szocializmusért, és támogatja az ország-

ban végbemenő bolívari folyamatokat. A kommunista párt számára a legfontosabb az emberi jogok védelme, a társadalmi igazságosság és a munkásosztály felszabadítása. A politbüro tagjai megegyeztek abban, hogy a párt most egy nagyon fontos feladat előtt áll, mégpedig, hogy tisztázza a forradalmi mozgalom pontos céljait, illetve ezek megvalósításának részletes tervét, továbbá, hogy kialakítson egy olyan ideológiai bázist, amit a nép elfogad. A politbüro december 2-ére hívta össze a Központi Bizottságot, hogy a fenn említett kérdésekről széleskörű tárgyalást folytathassanak, hogy megalkossák az alapelveket és megtervezzék az országos pártkongresszust, amiben a párt ifjúságának is nagy szerepe lesz.

A KB jövő év március 3-ára és 4-ére tervezi az országos pártkongresszust, melynek témája az 1931-ben megalapított kommunista párt beolvadása Chávez elnök egységpártjába és az ezzel járó átszerveződés és a hagyományos pártszervezet feloslása. ■

A VENEZUELAI KOMMUNISTA PÁRT ELNÖKSÉGÉNEK SAJTÓTÁJÉKOZTATÓJA

ÉVFORDULÓ: LEONYID ILJICS BREZSNYEV

Száz éve, 1906. december 19-én született az ukrajnai Dnyeprodzerzsinszkben Leonyid Iljics Brezsnyev, aki 1964 és 1982 között állt a Szovjetunió Kommunista Pártja (SZKP) élén. Egy acélmunkás fia volt, s az 1917-es forradalmat követően előbb mezőgazdasági, majd kohászati oktatásban részesült. Kohómérnöként Kelet-Ukrajnában kapott állást, 1923-tól volt tagja a kommunista párt ifjúsági szervezetének, 1931-ben pedig belépett az SZKP-ba.

1937-től töltött be vezető párt- és állami tisztségeket. Aktívan harcolt a II. világháború alatt Ukrajnában és a Fekete-tengernél. 1946-ban vezérőrnagyként szerelt le a Vörös Hadsereg kötelékeiből. A háború után fontos pártfunkciókat kapott. 1950-től tagja volt a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsa Elnökségének, 1952-től pedig a párt Központi Bizottságának is. 1960-64 között, majd 1977-től haláláig a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsa Elnökségének elnöke, 1964-1982 között a kommunista párt KB főtitkára volt. Az 1970-es években vezetőként szerepe volt az enyhülési politika, s a szovjet-amerikai közeledés elindításában. Az enyhülés jegyében Brezsnyev ellátogatott az NSZK-ba, majd az Egyesült Államokba is. A legjelentősebb lépés persze az 1975-ös Helsinki Záróokmány aláírása volt. Moszkvában hunyt el 1982. november 10-én.

Leonyid Brezsnyevről, a Szovjetunió Kommunista Pártja egykori főtitkáráról nevezik el az ukrajnai Dnyiprodzerzsinszk kultúr- és pihenőparkját a néhai politikus születésének 100. évfordulója alkalmából - közölte a kohóiparáról ismert város polgármesteri hivatalának sajtószolgálat.

ÉVFORDULÓK

December 18.

- **1980-ban ezen a napon halt meg Alekszej Nyikolajevics Koszigin orosz kommunista politikus, 1964-től 1980-ig a Szovjetunió miniszterelnöke (1904-ben született).**

December 19.

- **1936-ban a náci hatalom megfosztja állampolgárságától és a bonni egyetem által adományozott doktori címétől Thomas Mann Nobel-díjas író.**
- **1946-ban támadást indít a Viet Minh .**

Az indokínai háborúban a Ho Si Minh vezette Viet Minh (kommunista partizánmozgalom, mely különféle társadalmi rétegekből megszervezik a vietnami néphadsereg első egységeit) csapatai Hanoiban a francia megszálló csapatok ellen támadásba lendültek. Előtte, november 23-án, a franciák Haiphongot bombázták. Ennek során 600 civil sebesült, illetve halt meg. Márciusban a Viet Minh vezetője és Franciaország közötti tárgyalások nem vezettek eredményre, a háborút nem lehetett elkerülni. Franciaország késznek mutatkozott arra, hogy a Viet Minh-kormányt elismerje. A Viet Minh és a franciák politikai vonala hosszú távon összeegyeztethetetlennek bizonyult. A franciák a gyarmati kormányzást akarták újból bevezetni, míg a Viet Minh - természetesen - teljes nemzeti önállóságot követelt.

December 26.

- **1825-ben kitör a dekabrista felkelés.**

1825. december 26-án Szentpétervárott orosz katonatiszti összeesküvők felkelést robbantottak ki a cár ellen. A napóleoni háborúk során az orosz tisztek megismerkedhettek a nyugat-európai politikai kultúrával. Hazatérve I. Sándor cár reformokat elutasító belpolitikája ellen titkos társaságokat hoztak létre. Céljuk az alkotmányos monarchia, a föderatív rendszer és a korlátozott választójog bevezetése volt. A mozgalom résztvevői a nemesek és értelmiségiek közül kerültek ki, népi támogatás nem állt mögöttük. Számítottak a lengyel hazafiakra, de teljes függetlenséget sem Lengyelországnak, sem az Orosz Birodalom más népeinek nem akartak adni. I. Sándor cár halála után 1825. december 26-án, I. Miklós trónra lépésének napját kihasználva, Szentpétervárott a hadseregre támaszkodva próbálták megdönteni az abszolút monarchiát. A felkelést leverték, s hamarosan elnyomták a csernyigovi ezred lázadását is. A dekabristák - akik a decemberben kirobbant felkelés orosz neve után kapták a nevüket - ügyének kivizsgálása 1826 júliusáig tartott. Öt vezetőjüket nyilvános per nélkül kivégezték (P. Pesztyel, K. Rilejev, P. Kahovszkij, M. Besztuzsev-Rjumin és Sz. Muravjov-Aposztol), s mintegy 120 főt kényszermunkára, vagy szibériai száműzésre ítélték.

- **1893-ban ezen a napon született Mao Ce-tung tanító, kommunista forradalmár, a Kínai Népköztársaság első kormányfője (1976-ban halt meg)**

MEGVÁSÁROLHATÓ!

VÉSZFÉK!

A Baloldali Front - Kommunista Ifjúsági Szövetségnél megvásárolható a XXI. század első forradalmáról, a Bolívari Forradalomról szóló venezuelai film.

A film címe: Népek és küzdelem a IV. világháborúban.

Ára: 1000 Ft

Megrendelhető a **magyar-venezuela@freemail.hu** e-mail címen és a 0620-4502804-es telefonszámon.

A "Népek és küzdelem a IV. világháborúban" Marcelo Andrade venezuelai rendező dokumentumfilmje.

A film készítője a venezuelai forradalmat a kapitalista globalizáció elleni világméretű mozgalom részeként vizsgálja.

Ez a dokumentumfilm tökéletesen lefesti a Bolívari Forradalom történelmi gyökereit. A film az 1989-es "Caracazo" lázadástól a 2002-es Chávez elleni puccsig mutatja be Venezuela történetét.

Megszólaltja a forradalom résztvevőit, bemutatja az ellenzék beszédeit, illetve külső szemlélőket is megszólaltat, köztük Noam Chomskyt. ■

A Baloldali Front - Kommunista Ifjúsági Szövetséget megkereste egy független ifjúsági csoport, amely százszázaléig jogosan tiltakozni kíván a kormány ifjúságot érintő intézkedései ellen.

A Vészfék Mozgalom felhívása:

„A Gyurcsány-kormány átokfutása tovább folytatódik Kóka János vezetésével, a célpont most - nem először és bizonyosan nem utoljára - a tanuló ifjúság. 2007-től ugyanis megszűnik az

eddig jól bevált 67,5 %-os vasúti kedvezmény, s ezután kizárólag a lakóhely és a tanintézmény között vehető igénybe némi kedvezménynek gúnyolt alamizsna. Minden egyéb utazás alkalmával teljesárú menetdíj fizetendő. A bevezetendő tandíj mellett ez az újabb teher a diákság jelentős része számára végleg beteszi az ország kapuit, s nem csak képletes értelemben: ezután kevesebben engedhetik meg maguknak, hogy megismerhessék saját hazájukat...

De talán még nem késő felemelni ez ellen a hangunkat. Azt már tudjuk, hogy a szónak, sőt még az aláírásgyűjtésnek sincs semmi ereje a

hatalmat bitorlókkal szemben. De talán ha a húsukba vágjuk karmainkat, akkor talán megérzik, hogy nem lehet a végletekig megalázni és eltiporni az embereket.

Ezért tehát tiltakozunk a kedvezmények eltörlése ellen hatékonyabb módon: januártól szervezett formában, országosan és rendszeresen a MÁV-vonatokon húzzuk meg a vészféket! Ezzel a vasúti közlekedésben óriási fennakadá-

sokat lennének képesek okozni pillanatok alatt. Nem beszélve arról, hogy ezzel mind a személy, mind a teherforgalom teljesen megbénulhatna - amit már a kormány sem hagyhat figyelmen kívül. Az is kétségtelen, hogy az akciónak hamar híre

menne a világban... A vészfék indokolatlan használata legfeljebb 6000 forintos bírságot vonhat maga után - amennyiben az "elkövető" kiletére fény derül. Ennél sokkal többet érnek jogaink és érdekeink, amiket a regnáló kormány pillanatnyilag páros lábbal tipor. Rajtunk múlik, hogy meddig még... „

A honlap címe a www.veszfekek.tk

**OLVASSA,
TERJESSZE,
TÁMOGASSA!**

OTP 11705008-20441997

Lapunkat rendszeresen szemléli
Magyarország legnagyobb
módiatgyőzője az
» OBSERVER «

BUDAPEST MÉDIACIGYÉLTŐ KFT.
1084 Budapest, Auróra u. 11.
Tel: 303-4738, Fax: 303-4744
E-mail: marketing@observer.hu
<http://www.observer.hu>

A Szabadság

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja
Szerkeszti a Szerkesztő Bizottság

Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.

Telefon: 313-5420 (közvetlen); 334-1509/22 m. Telefax: 313-5423

A Szabadság e-mail címe: info@szabadsag.hu;

internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató
ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>